

אסתר

בס"ד.

האגרת האנטישמית

נגד העם היהודי!

הפרוטוקולים של זקני ציון-
מהדורת המן

האיגרת מצוטטת בדברי המדרש במלואה.
כאן נביא את תחילתה ואת סופה
(בלשון המדרש):
"שלום לכם עד אין חקר!
יודע לכם שאדם אחד יש בינינו, ולא

ממקומנו הוא, אלא מזרע המלוכה הוא. ומזרעו של עמלק, ומגדולי הדור הוא,
והמן שמו.

ושאל ממנו שאלה קטנה וקלה על עם אחד אשר יש בינינו.
נבזה מכל העמים ודעתם גסה עליהם.
חפצים ברעתנו וקללת המלך שגורה בפיהם.

ומהו קללה שמקללים אותנו היהודים?

"ה' מלך עולם ועד אבדו גויים מארצו". (תהילים י', ט"ז שם מדובר על גילוי
מלכותו של הבורא לעתיד, לאחר שהגויים יאבדו מארצו)
ועוד אומרים "לעשות נקמה בגויים תוכחות בלאומים". (תהילים קמ"ט, ז' גם שם
מדובר על נקמה שתעשה לעתיד, בזמן ביאת המשיח) וכופרים במי שעשה להם
טובה.

מה היהודים עשו לפרעה?

בואו וראו מאותו עני(!) פרעה,
מה עשו.

כשירדו למצרים קבלם בספר
פנים יפות והושיבם במיטב
הארץ, זן אותם בשני רעבון
והאכילם כל טוב שבארצו.
פלטרים היו לו לבנות והיו בונים
שם (תיאור שיעבוד מצרים (!)).
בכל זאת לא היה יכול להם.
ולא עוד אלא שבאו בעלילה

ואמרו לו:לזבוח לאלוקינו נלך דרך שלשת ימים,ואחר כך נשוב.
אם רצונך, השאילנו כלי כסף וכלי זהב ושמלות, והשאילום כספם וזהבם וכל
הבגדים הטובים שלהם.

וטען כל אחד כמה חמורים שלהם לאין מספר עד שניצלו את מצרים, הה"ד
(=מארמית: זהו שכתוב) "וינצלו את מצרים",וברחו להם (יציאת מצרים, אליבא
דהמן).

כיון ששמע פרעה שהיו בורחים, הלך אחריהם להשיב את ממונו.
מה עשו לו?

היה עמהם אדם אחד ושמו משה בן עמרם,
ובכשפיו נטל מקל אחד ולחש עליו, והכה בו
את הים עד שנחרב ונכנסו כולם ביבשה בתוך
הים, ועברו כולם.

ואינו יודע במה עברו, ובמה יבשו בתוך הים,
ועברו כולם.

ואינו יודע במה עברו, ובמה יבשו את המים
(תאור קריעת ים סוף, בקטעים הניסיים –
אינו ידוע!)

כיון שראה פרעה נכנס אחריהם להחזיר את
ממונו, ואינו יודע במה דחפוהו בתוך הים
ונטבע הוא וכל חילו בים, ולא זכרו הטובה,
שעשה להם. הלוא תשמעו שהם כפויי טובה"

זהו חלקה הראשון של האיגרת.

העם היהודי מצויר ככפויי טובה, אוכלים על שולחנם של אחרים ואחר כך
בורחים להם.

בהמשך, מתואר סילוף ארוך של היחס בין עמלק לישראל.

בני ישראל מתוארים שם כרוצחים צמאי דם חסרי רחמים (מוכר!!!).

הנה סוף האיגרת:

"ואחר זאת (מלחמת עמלק) היה להם מלך אחד דוד בן ישי שמו. והיה משחית
ומכלה כל הממלכות ולא היה חומל עליהם שנאמר (שמואל א' כ"ו):
ואיש ואישה לא יחיה דוד.

ועמד עליהם שלמה בנו ובנה להם לישראל בית אחד וקרא לו בית המקדש.

ואינו יודע מה היה להם בתוכו.

**כשבאין למלחמה נכנסין בתוכו ומכשפים
בתוכו, וכשהן יוצאין ממנו הורגין ומחריבין
את העולם.**

ומרוב טובה שהיה להם מרדו באלוהיהם.
ועוד שהזקין אותו אלוה שלהם. ובא
נבוכדנצר ושרף אותו בית שלהם והגלם
מאדמתם והביאם בינינו.

ועדיין לא שינו מעשיהם המכוערים.
ואף על פי שהם בגלות בינינו, מלעיגין
אותנו ואת אמונת אלוהינו.

ועכשיו הסכמנו כולנו לדעת אחת והפלנו גורלות לאבדן מן העולם ובאיזה זמן יתכן לנו לכלותם.

ונפל עליהם הגורל בחודש אדר, בשלשה עשר בו. ועכשיו כשיגיעו אליכם האיגרות, תהיו מזומנים לאותו היום להשמיד ולהרוג את כל היהודים שביניכם, מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, ולא תשאירו מהם שריד ופליט".

הנה מגלים לנו חז"ל מה כוחו ומה מסוכן הסילוף. לגויי הארץ ממועני האיגרת, אין התייחסות ישירה אל המקור, ואפשר לסלף הכל.

התוצאה, מי ישורנה! המן לא היה היחיד שעולל לעם ישראל כדברים הללו. בחיבור זה התבאר פעמים מספר, כי בעם ישראל קיים לימוד ציבורי שבועי, הידוע כ"פרשת השבוע".

לימוד זה נועד, לשמור את כל הציבור כולו בקשר קבוע ומחייב עם קטע מסוים בתורה, לבל יקום מאן דהוא, יסלף או ישנה משהו מן הכתוב בה, ומהבנתו המדויקת.

אין קוראים מתוך ספר מודפס. בקלות רבה ניתן לשנות בו ולזייף את המקור. ידועה האמרה העממית, כי הדפוס לא נעלב, וכי הנייר סובל הכל! יש לקרוא מספר תורה הכתוב בכתב יד, מועתק מספר תורה אחר ומוגהה מספר פעמים.

והיה אם בכל זאת תמצא בו טעות, נפסל הספר מלקרוא בו עד שהטעות תתוקן.

העם היהודי קשור רק למקור, או להעתקו המדויק!! נס פורים אירע בסופו של דבר. בין שאר התקנות אותם תיקנו חכמים לימי הפורים, קיימת הלכה, כי בימי הפורים חייבים לקרוא את מגילת אסתר,

המתארת את השתלשלות האירועים שתי פעמים: בראשונה בלילה, כאשר מתקדש היום, ובשניה בבוקר, בסוף תפילת שחרית.

גם כאן יש לקרוא ממגילת קלף, שנכתבת כדרך כתיבת ספר התורה.

הסופר מעתיק את המגילה מן המגילה שנכתבה קודם, מילה במילה, ואסור לכתוב ולקרוא מן הזכרון ולו גם מילה אחת. אנחנו חוזרים על המקור וכך

אנו נקשרים אל המקור.
אם מתמידים בכך, הפקענו
מתוכנו את אפשרות הסילוף
ותולדותיו.

המן קיווה לבלוע בגזירתו לא רק
את העם, אלא גם את תורתו.
מזל דגים הוא מזל בליעה, והרשע
חשב כי יבלע הכל, בעזרת הדב
(אחשוורוש) המולך.

באה תקנת קריאת המגילה
בפורים, לבלוע אותו ואת
התייחסותו, במקור האותנטי,

אנחנו חייבים לקרוא את פעלו של הבורא יתברך בהצלת אומתו מידי האויב
הרע שאי פעם קם עלינו.

שמו של מלך מלכי המלכים כתוב בבירור בסדר ההשתלשלות המכוון שלדברי
הימים, אך השם בעצמו לא נזכר.

את המגילה הזאת כתבו מרדכי ואסתר ברוח הקודש (=דרגה נבואית
ראשונית).

יותר לא נכתב דברי ככתבי הקודש, לא נכנס דבר לתנ"ך, כי מעתה הכל כבר
כתוב וברור.

חז"ל מסמיכים את דין קריאת המגילה לפסוק (תהילים ל"ג)
"למען יזמרך כבוד ולא ידום,
ה' אלוקי לעולם אודך".

קריאת המגילה היא אפוא
זמר שלא ידום, וממילא "ה'
אלוקי לעולם אודך".

סוף דבר

לאורך כל הדרך, התבארו י"ב
מזלות החודש כמקפים,
המוצאים את ביטויים
באירועים כלליים הנוגעים לכל
העם היהודי, ולא דווקא לאלו
שנולדו בחודש פלוני, ביום
פלוני בשבוע ובשעה אלמונית.
המדרש שהובא בהקדמת
החיבור, מבאר, כי גלגל
המזלות הינו גם תשקיף כולל
לחיי האדם כפרט, על כל
מהמורותיהם, מרגע לידתו
ועד האחרית, בה יהנה מפרי

עמלו. (המזלות, היהדות ואני)

